

ԵՐԵՍՈՒԽՆ ՏԱՐԻ ԸԹԱԶ

ՄԵՄՐՈՊ ՄՐԲԱՋԱՆԻՆ ՈՒՂԵՐՁԸ^(*)

Սրբազն Հայոց :

Առերք Յակոբեանց Միաբանութիւնը բախտն ունի Զեր գահակալութիւնէն ի վերայս ուժերորդ նոր Տարին ողջունելու :

Ամէնքս առհաստարակ կը խայտանք ուշրախութեամբ՝ տեսնելուու համար Զեր Աւմենապատութիւնը քաջողջ ու կայտառ, ու աշխատելու և զործելու իր բովանդակ ուժին ու կորովին մէջ, և հպարտ ենք ունենալուու համար Զեր նման բազմապիսի ձերքերով ու անգույղական արժանիքներով օժուած ամենապատուական Հայրապետ մը, որ իր գահակալութեան առաջին օրէն ի յայտ բերաւ հարազատ հօր^o մը բարի սիրութ, արթուն զեկավարի մը խոհական իմաստութիւնը ու գերընափր գաստիարակի մը բարձր կարսութիւնը, որով տարուէ տարի բարձրացաւ Առերք Աթոռիս յարգն ու վարկը թէ՛ յաչս ազգայնոց և թէ՛ յաչս Հոգատար կառավարութեան և օտարներու և տիպար ու բարեհամբաւ հաստատութեան մը վերածուելու ճամբռւն մէջ մատւ այն:

Միաբանութիւնն, Արքազան Հայոց, բռնոր սրտով կը մաղթէ ու կը ցանկայ երջանիկ պատեհութիւնն ունենալ շատ ու շատ նոր տարիներ ողջունելու Զեր Ամենապատութիւնը՝ Ա. Յակոբեանց գահին վրայ, որպէսզի հնարաւորութիւն ու միջոց ունենաք ի կատար ածելու Զեր բարի բարի իշխանութիւնը, ու Առաքեական Աթոռը զնելու ամուր ու ապահով հիմերու վրայ, տալով անոր բարգաւած ու զարգացած վիճակ մը բարոյապէս ու նիւթապէս:

Եւ արգէն այս ուղղութեամբ աշխատանքներ կատարուած են ու կատարուելու վրայ են տակաւին, որոնց մէկ քանիները այս հանգիստոր առթիւ թուել անպատեհ չէմ համարիր: 1927ի ամբան պատահած

երկրաշարժի ազէտը թէե պահ մը սահմըռն կիցուց ամէնքս, բայց զսկութիւն Տեառն, վնասները մեծագոյն մասամբ գարմանուեցան հետզհետէ, ու նախկինէն լաւազայն վիճակներու վերածուեցան Բեթղեհէմի մեր վանքն ու եկեղեցին, Պաղչէթաղը, Վանքին հրւանդանոցը և վնասուած ուրիշ կարգ մը թաղեր ու յարկարաժիններ ու վանքէն գուրս գտնուած բաւական թուով աթոռապատկան չէնքիր: Ասոնց վրայ աւելցան նոր շինութիւններ ալ, ինչպէս Պարոնտէրի ամարանոցը, և իրրե հասութարեր կալուածներ՝ Յոպուէի վանքին յարակից ու Մեծ Արախն մէջին ուրակառուց մեծ տունները: Տարւոյս ընթացքին, Առերք Աթոռը ճոխացաւ նաև առանձին ելեքտրական լոյսով, որ Միաբանութեան ու Վարժարանին մեծ գիւրութիւն ու յարմարութիւն ընծայելէ զատ, չէնցուց ու պայծառացուց նաև Ա. Աթոռը:

Այս ամենուն պատկը և Զեր Ամենապատութեան անունին փառքը կազմող հաստատութիւնը պիտի ըլլայ քազաքիս Ազգային Երկսեռ Նախակրթարանի և Մանկապարտէզի նոր և հայակապ չէնքը, որ թէե բաւականին ծանր նստաւ, բայց Ա. Քաղաքիս մէջ ըստ ամենայնի ազգին պատի բերող հաստատութիւն մը եղաւ անիկայ և նկատելով թէ ազգային մանկուույն համար անհրաժեշտութիւն մըն էր այդ վարժարանը, Առերք Աթոռը չընկրկեցաւ ոչ մէկ նիւթական զոհողութեան առջեւ, ու Աստուծով մօտ ժամանակէն անոր պաշտօնական բացումը տեսնելու առիթն ալ պիտի ունենաք Զեր բարձր հովանաւորութեամբ և օրհնութեամբ:

Աւելորդ կրկնութիւն մը պիտի ըլլար վերասին յիշել՝ գրեթէ երեք քառորդ զարէ ի վեր Ազգը մահազողող ու Միաբանութիւնը տառապիցնող կարկուուեան զատին ինպատ Ա. Աթոռին բարեյաջող վերջաւորութիւնը:

Գալով նիւթական վիճակին, չնայելով որ տոկոսաւոր պարտքի պատկառելի գումարի մը տակ ճնշուած է տակաւին Առերք Աթոռը, բայց անոր վարկն ու պատիւը ա՛յնքան մեծ է հրապարակի վրայ, որ երբուազէմի մէջ ամենէն վստահելի ու ամենէն ապահով տունը նկատուած է այն: Հիմա երբ այս վերջ գտան մեծ գատերը

(*) Խօսուած 1929ի նոր Տարւոյս հանգէսին ի Պատրիարքարան, Դուրիան Պատրիարքի օրով:

ու դարմանունեցան երկրաշարժէն յառաջացած վլսաները, որոնք չնախատեսուած ծախքերու դուռ բացին, մեծ յոյս ունինք՝ որ պարտքն ալ աստիճանաբար պիտի նըւազի ու խնայողական միջոցներու կիրառութեամբ կամաց կամաց հաւասարակշիռ ու ինքնաբաւ վիճակ մը պիտի ունենայ Սուրբ Աթոռը:

Ցիշատակութեան արժանի է նաև որ տարւոյս ընթացքին Միաբանութիւնը բախտ ունեցաւ կարգ մը սարկաւագներ ևս աւելցած տիսնել իր շարքին վրայ, որոնք իրենց աստիճանակից երեց եղբայրներուն հետ երեքտասանեակ մը նոր ու թարմ ուժեր աւելցուցին Առւրբ Աթոռին: Անոնք թէն տակաւին ուսանող երիտասարդներ, բայց տարակոյս չկայ թէ Սուրբ Ուխտիս Խուփեալ անգամներն ըլլալու խորունկ գիտակցութեամբ՝ սրտովին փարած են իրենց հոգեոր կոչումին, ու իրենց մեծ Վարդապետին հոգանիին տակ ու Անոր չունչով սնած ու զարգացած, այժմէն կը պատրաստուին ըլլալու այս Աթոռին բոլորանուէր, սիրտցաւ ու գործունեայ Միաբանները, անոր կինսական շահերուն ու բարի համբաւին հախանձախնդրութեամբ, նախնեաց խնկելի յիշատակներուն և Առւրբ Տեղեաց ազգային իրաւունքներուն սիրովը լիցուած:

Նոյնական տարւոյս մէջ քահանայական սուրբ օծումն ստացան չորս միաբանակից նորընծայ եղբայրներ, որոնցմէ երկուքը(*), Զեր Ամենապատուութեան շնորհիւ ու հոգածութեամբ, այժմ կ'ուսանին Անգլիոյ մէջ, ու կը պատրաստուին իրենց լաւագոյն ուժերը ի սպաս զնելու ազգային այս պահածալի Հաստատութեան: Ասիկա Ս. Աթոռի տարեգրութեանց մէջ զբիթէ աննախնթաց երեսիթ մըն է, զոր կարելի չէ անյիշատակ թօղոււ:

Կրթական գործին զուգընթաց Առւրբ Աթոռը կը շարունակէ իր գրական գործունէութիւնը, զոր սկսած է քանի մը տարիներէ իր վեր: Տպարանը իր տառը գործաւորներով կ'աշխատի անընդհատ, մամուլը կը զառնայ առանց զագար տանելու ու գրաշարները տառարջիներուն առջեւ մեղուներու նման կ'աշխատին յարատն: Այս գործունէութեան իրբու արգիւնք, վերջին

երեքուկէս տարուան ընթացքին Ա. Աթոռի Տպարանը լոյս ընծայեց քսանըմէկ մեծ ու փոքր հատորներ, որոնց երեքը մամուլի տակ են տակաւին: Այդ հրատարակութեանց մէջ աչքառու տեղ մը կը բռնեն Զեր Ամենապատուութեան այնքան փնտուուած Հայերէն լեզուի գասազիբքերը և հանգուցեալ երջանկայիշատակ Տ. Մաղաքիա Օրմանեան Սրբազնի Աղբաղութեանը:

Գրական գործունէութեան կարգին՝ այս երրորդ տարին է որ կը շարունակուի Սէնը, որուն աւելի քան կէս դարէ ի վեր մարած ճրագը վառեցիք, Արբազան Հայր, և որ կը հրատարակուի Զեր բազմահմուտ ու պատուաբեր աշխատակցութեամբ և Գիրը. Տ. Բարգէն Սրբազան եղբօր փորձ ու բեզուն խմբագրապետութեամբ: Սէն իր կրօնաբարյական ու բանասիրական լուրջ բովանդակութիւնով զգալի պակաս մը կը լիցնէ այսօր, ու կը խօսի աշխարհի չորս հոգերուն ցրուած Հայութեան սիրտին ու հոգիին, Սուրբ Սիոնի վառարանէն արձակելով հոգեոր միսիթարութեան ու սփոփանքի անուշ ցոլքեր:

Այս ամէն պարագաները զոր յիշատակեցի, Ամենապատիւ Սրբազան Հայր, անպատում հրճուանքով ու երախտազիտութեամբ կը լիցնին մեր սիրտերը, ու կը համարինք զանոնք իրբու Զեր կողմէ նոր Տարիի արժէքաւոր կաղանդչէքներ՝ Զեր զաւակներուն ձօնուած:

Այս 1929 տարին պատմական թոււական մըն է Առւրբ Աթոռիս համար, զանոնք Զեր հոգեոր որդիները, հեռուէն թէ մօտէն, բախտը պիտի ունինան տօնելու ամենասիրելի Հօրդ ու Հայրապետիդ և մեծ անուն Աւուցապետովիդ քահանայութեան և զրական ու կրթական գործունէութեան Ցիշատական տամամեայ Յորբեկանը: Կը մազթենք որ Նախախնամոզը ողջամբ հասցնէ մեզ այդ բազմալի և երջանիկ օրուան:

Կը մազթենք դարձեալ որ Բարձրեալն Աստուած Հայաստանեայց Ա. Եկեղեցին իր Նուիրապետութեամբ, Հայ ազգն իր Հայրենիքով ու Առաքելական Սուրբ Աթոռուիր արժանընտիր և սրբազնագոյն Քահակալով և բարեցան ու անձնուէր Միաբանութեամբ անփորձ ու անսասան պահէ միշտ և յաւիտեան:

(Այլուն, 1929 Փետրուար - Մարտ, էջ 92-93):

(*) Տ. Տիրան Արքեպոս. և Տ. Նորայր Եպոս. .